

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 3137

гр. София, 29.04.2021 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 17 състав,
в закрито заседание на 29.04.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Добромир Андреев

като разгледа дело номер **3901** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 157, ал. 2 от Данъчно - осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по искане на [фирма], чрез процесуалния представител адв. Г., с правно основание чл. 157, ал. 2 ДОПК, за спиране изпълнението на ревизионен акт № СФР20-ТД77-72/05.10.2020г. издаден от органите по приходите Е. К. на длъжност началник отдел „Ревизии и събиране на вземания“ и ръководител на ревизията В. П. на длъжност главен експерт в същия отдел при Дирекция Общински приходи в Столична Община, потвърден с решение №СОА20-РД28-40/15.12.2020г. на Кмета на СО.

Ответникът – директор на дирекция ОДОП - С., представя писмено становище, съгласно което намира искането за неоснователно, доколкото счита, че не е приложена разпоредбата на чл.153, ал.3-5 от ДОПК. Липсва наложено обезпечение.

Съдът, като разгледа писмените доказателства, приложени по делото, намира за установено от фактическа и правна страна, следното:

Общият принцип, залегнал в разпоредбата на чл. 157, ал. 1 ДОПК, е че обжалването на ревизионния акт не спира неговото изпълнение. С чл. 157, ал. 2 ДОПК е предвидена възможност за жалбоподателя да иска от административния съд спиране изпълнението на оспорения ревизионен акт при изпълнение на определени предпоставки, предвидени в чл. 157, ал. 3 ДОПК. Съгласно посочената разпоредба към искането се прилагат доказателствата за направеното обезпечение в размер на главницата и лихвите, а когато не е наложено обезпечение, искането трябва да съдържа предложение за обезпечение в същия размер, като в тези случаи се прилагат съответно разпоредбите на чл. 153, ал. 3-5.

В чл. 153, ал. 4 от ДОПК е уредена хипотезата, при която задължително се спира изпълнението на ревизионния акт - ако представеното обезпечение е в пари, безусловна и неотменима банкова гаранция или държавни ценни книжа и е в размера

по ал. 3. Във всички останали случаи решаващият орган, съответно съдът извършва преценка съобразно представеното, съответно предложеното обезпечение и може да спре изпълнението, като задължи компетентния публичен изпълнител в определен срок да наложи обезпечителни мерки върху предложеното като обезпечение имущество.

В настоящия случай е налице хипотезата на чл. 153, ал. 5 ДОПК. Жалбоподателят предлага за обезпечаване на вземанията, установени с оспорения ревизионен акт № СФР20-ТД77-72/05.10.2020г. издаден от органите по приходите Е. К. на длъжност началник отдел „Ревизии и събиране на вземания“ и ръководител на ревизията В. П. на длъжност главен експерт в същия отдел при Дирекция Общински приходи в Столична Община, потвърден с решение №СОА20-РД28-40/15.12.2020г. на Кмета на СО, имущество върху което вече са наложени обезпечителни мерки – възбрана върху недвижими имоти, собственост на дружеството, за обезпечаване на вземанията, определени с оспорения в настоящото производство РА.

От жалбоподателя е представено постановление за налагане на обезпечителни мерки №СФР20-ТД77-72/07.10.2020г., издадено от публичен изпълнител при СО, с което за обезпечаване на задължението в общ размер от 87110,02 лв., определени с ревизионен акт № СФР20-ТД77-72/05.10.2020г. е наложена възбрана върху следните недвижими имоти, подробно описани в постановлението: поземлен имот №1237, кв.9, по плана на С., местност [жк], с площ 4948 кв.м., с идентификатор 68134.1504.1237, стар имот на партидата 340542.

Сумата на определените задължения с ревизионен акт № СФР20-ТД77-72/05.10.2020г., в обжалваната му пред съда част, е в общ размер на 87073,31лв.

В представеното по делото становище от ответника се излага, че не са налице предпоставките на чл.153, ал.3-5 от ДОПК, като липсва наложено обезпечение.

Като обособи събраните в хода на делото доказателства, съдът намира, че жалбоподателят е представил доказателства за направено обезпечение, чрез налагане на възбрана върху недвижими имоти, в размера на главницата и лихвите към датата на подаване на искането, поради което е налице основание за спиране изпълнението на РА по реда на чл. 157, ал. 3 във вр. чл. 153, ал. 5 от ДОПК. В случая са налице наложени по реда на чл. 195, ал. 1 и чл. 205 ДОПК обезпечителни мерки от публичен изпълнител при СО, с които е обезпечено публичното вземане, определено с РА № СФР20-ТД77-72/05.10.2020г., чрез налагане на възбрана върху недвижими имоти, собственост на [фирма]. Следователно искането на дружеството по чл. 157, ал. 2 ДОПК е подкрепено с неоспорени от ответника доказателства за направено обезпечение в размер на главницата и лихвите, т. е. изпълнени са изискванията на чл. 157, ал. 3 във вр. чл. 153, ал. 5 ДОПК за спиране изпълнението на обжалвания РА. Правото на собственост върху имотите и балансовата им стойност са установени от публичния изпълнител, наложил обезпечителните мерки.

Постановление за налагане на обезпечителни мерки №СФР20-ТД77-72/07.10.2020г., издадено от публичен изпълнител при СО, видно от представените по делото доказателства не е обжалвано, влязло е в сила, като е вписано в Службата по вписвания -С. с вх.№56963/07.10.2020г. т.е. изпълнени са всички предвидени, за да може същото да предизвика целените от закона правни последици.Обезпечението е наложено надлежно, поради което следва да се спре изпълнението на обжалвания РА до решаване на спора за законосъобразността му с влязъл в сила съдебен акт.

Воден от горното и на основание чл. 157, ал. 3 от ДОПК, Административен съд София – град, III отделение, 17 състав,

О П Р Е Д Е Л И:

СПИРА изпълнението ревизионен акт № СФР20-ТД77-72/05.10.2020г. издаден от органите по приходите Е. К. на длъжност началник отдел „Ревизии и събиране на вземания“ и ръководител на ревизията В. П. на длъжност главен експерт в същия отдел при Дирекция Общински приходи в Столична Община, потвърден с решение №СОА20-РД28-40/15.12.2020г. на Кмета на СО до приключване на съдебното обжалване на ревизионния акт с влязъл в сила съдебен акт.

Препис от определението да се връчи на страните.

Определението може да бъде обжалвано с частна жалба пред Върховния административен съд, в 7-дневен срок от съобщението за постановяването му до страните.

СЪДИЯ: